

[Knud Jespersen.]

burde have undersøgt alle de muligheder, der var. Det er jo dog rigtigt, hr. handelsminister, så vidt jeg har forstået, at man har haft tilbud på forskellige former for naturgasprojekter, men at disse tilbud blev afvist. Det må være rimeligt, at vi i en sådan situation ikke bare klamrer os til spørgsmålet om atomenergien, for den vil maksimalt dække 20-25 pct. af det energibehov, der er, men at vi simpelt hen undersøger, hvor vi kan komme til at handle på rimelige vilkår, hvor vi kan sikre os den energi, der skal garantere beskæftigelsen, sikre forbrugerne, sådan at de ikke skal rammes gennem nogle ganske voldsomme priser.

Sammenfattende er vor opfattelse den, at menneskets interesser, sikkerhed og miljø går forud for alt andet. Ud fra det har vi også stillet os positivt over for anlægslove om atomkraftværker, men forudsætningen er, at alt skal gå igennem folketinget, og forudsætningen er tillige, at noget sådant ikke kan være i privateje, hvad enten det er inden- eller udenlandske monopoler, men må være fælleseje. Vi kan også gå ind for, at dette udvalg bliver permanent. Vi synes bare, at alle folketingets partier bør indgå i energiudvalget, og man bør vel overveje, ikke i den nuværende regerings tid, det bliver nok for kort, men i den kommende, at få et specielt energiministerium.

Mølgaard (DR):

Så vidt jeg har kunnet tælle, er man nået op på 100 pct.s tilslutning til tanken om en informations-, oplysnings- og debatkampagne om de problemer, som vi nu diskuterer her i folketinget, ude i befolkningen. Det har ikke bare noget at gøre med at hyre et PR-firma, som en enkelt ordfører anbefalede regeringen, det har navnlig noget at gøre med at få en folkelig debat igangsat.

Hr. Morten Lange drog en parallel til den gamle EF-kampagne, og jeg synes egentlig, det er en god parallel til en kampagne, hvor det lykkedes at få en bred folkelig debat igangsat. Vi får så håbe, at vi får truffet en rigtigere afgørelse i denne sag som kulmination på debatten i befolkningen, end det lykkedes dengang.

Tanken om at etablere et energipolitisk udvalg vil jeg for så vidt gerne tilslutte mig,

idet jeg dog vil tage det lille forbehold, at jeg aner en vis risiko ved et sådant udvalg, der kun skal beskæftige sig med én side af en sag, der er snævert integreret med visse andre aspekter. Jeg er lidt bange for, at det er for snævert et kommissorium kun at tale om energianvendelsen i dette udvalg. Jeg tror, at det er anvendelsen af de knappe ressourcer, økonomiseringen med de knappe ressourcer i bred forstand, der er brug for at tage op til behandling i et sådant udvalg. Men bortset fra dette skal jeg gerne tilslutte mig tanken om at etablere udvalget.

Hr. Bendix var inde på tanken om høringer i udvalget. For mig at se rummer det blot den betænkelige ting, at det sker i udvalget, at vi stadig væk har de lukkede døre, som omgiver udvalgsinstitutionen her i tinget. Jeg ønsker en åben atmosfære, jeg ønsker, at de oplysninger, der kommer frem, skal frem i fuld offentlighed. Det er sådan set min eneste indvending imod hr. Bendix' forslag, og jeg vil tilføje, at der nok kan være brug for ændringer i folketingets forretningsorden, for at effekten af disse høringer i udvalget fuldt ud skal komme frem.

Handelsministerens betænkelighed med hensyn til værdien af at etablere et råd vil jeg gerne tilslutte mig. Et sådant bredt råd med alle mulige interesseorganisationer foruden politiske kræfter repræsenteret lyder måske nok stort, dyrt og dejligt, men næppe energiskabende. Og ligeså er jeg aldeles enig med ministeren i hans mistro over for tanken om, at et særligt ministerium skulle kunne gavne sagen på nogen måde.

Fru Lone Dybkjær var specielt inde på dæmpningen af forbruget og væksten, men jeg gør atter opmærksom på, at vi i denne forbindelse må have fordelingspolitikken i centrum, ellers går det galt. Vi må i forbindelse med dæmpningen af stigningstakten have løst de sociale problemer, der skærpes, hvis vi går denne vej.

Med hensyn til spørgsmålet om folketingets endelige afgørelse i denne sag vil jeg atter en gang understrege, at det er min bestemte opfattelse, at det vil være en uværdig udgang på denne informations- og debatkampagne ude i befolkningen, som der er bred enighed om skal til, om den befolkning, der enten må leve ved siden af, og med atomkraftværker eller må leve med den for-